

saa nær ved nogen anden Bygning, at der er Fare for, at Ilden skal brede sig, tages der alligevel urimelig høj Præmie. Jeg kender saaledes en enligt beliggende Gaard, hvis Assurance er 40 000 Kr., og hvis Præmie er henved 190 Kr. aarlig. Jeg har ikke undersøgt det, men jeg vil antage, at hvis den var tækket med fast Tag, vilde Præmien være langt under det halve, maaske ikke mere end en Trediedel. Denne Ejendom er forsikret i den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.

Det er navnlig disse Straatage, jeg vil lægge et godt Ord ind for. Der er til Landbrugsbygninger intet Tag saa smukt, og intet nær saa praktisk som det. Det er køligt om Sommeren og lunt om Vinteren, det er det ypperste Tag, man kan finde, ingen af de kunstige Tage, der eksisterer, staar tilnærmelsesvis paa Højde med det. Men med den Kurs, vi nu styrer, vil, hvad jeg ogsaa meget beklager, hele det danske Landskabsbillede være ganske forandret i Løbet af 20—30 Aar. Saa er de allerfleste Straatage udryddede, og saa har man nogle sorte Papkasser eller lyse Blikskure til at pynte i Landskabet. Saa hæsligt vil det danske Land komme til at forme sig for vort Blik, naar de smukke med Landskabet sammenfaldende straataekte Bygninger forsvinder, og det vil jeg i høj Grad beklage.

Det er kun det, jeg har ønsket at sige ved denne Lejlighed, og jeg vil gerne tildele mig at henstille til Brandforsikrings-selskaberne, at de indstiller denne Udryddelseskrig mod Straatagene — thi jeg paa-staar, at det er en Udryddelseskrig, naar de holder saa høje Præmier for enligt liggende Huse og Gaarde, der ikke ligger i Nærheden af en Nabo. For Brandfaren er den samme; naar der gaar Ild i en saadan Gaard, brænder den uvægerlig, enten den har Straatag eller et andet Tag. Derfor kan jeg ikke erkende, at de høje Præmier paa disse enligt beliggende Gaarde, som jeg navnlig her vil holde mig til, er berettigede. Man skulde fra Selskabernes Side hellere fæste Opmærksomheden paa de Ejendomme, som nu har den største Brandfare, nemlig de Ejendomme, hvori der er installeret Elektricitet, enten de saa er tækket med Straa eller et andet Materiale, og saa være med til at værne om det danske Landskabs Skønhed, som i Virkeligheden i højeste Grad staar i Fare for at gaa tabt.

Nis Nissen: Da det foreliggende Lovforslag var til Behandling i Landstinget, blev der gjort opmærksom paa, at vi havde nogle Særbestemmelser nede hos os, som

egentlig ikke havde noget med Brandfaren at gøre, men mere med Færdselssikkerheden, idet vi efter de hos os gældende Bestemmelser ikke uden Dispensation kan bygge nærmere til offentlig Vej end 4 m. Disse Bestemmelser vilde vi gerne have opretholdt, for det betyder jo meget for Overskueligheden, hvis man kan faa Husene lagt en lille Smule længere tilbage, og i de allerfleste Tilfælde skader det i Virkeligheden ikke de paagældende Ejere. Der blev af den højtærede Justitsminister vist stor Forstaelse af disse Forhold, men han udtalte dog, at Brandpolitiloven var vel ikke det rette Sted til at regulere den Slags Forhold. Deri er jeg i og for sig enig med den højtærede Justitsminister, men det, der sker, hvis vi vedtager dette Lovforslag, som det foreligger, er jo, at disse Særbestemmelser hos os bortfalder, og selv om jeg vil give den højtærede Justitsminister Ret i, at det ikke var ønskeligt, at vi i det lange Løb opretholdt en Særlovgivning nede hos os, mener jeg dog, naar der maaske er Udsigt til, at man i det øvrige Land vil gaa over til at vedtage lignende Bestemmelser som dem, vi har, at det var ønskeligt, at disse Bestemmelser kunde gælde hos os uden Afbrydelser; for vi har jo hvert Aar Tilfælde, hvor Folk søger Dispensation fra disse Bestemmelser, men i overordentlig mange Tilfælde maa vi atslaa Begøringerne, fordi vi mener, det skader Overskueligheden. Faar vi nu paa farlige Steder rejst nogle Huse, kan vi ikke slippe af med dem igen, og selv om det kun er et kort Tidsrum, det drejer sig om, kan det komme til at betyde overordentlig meget for Færdselssikkerheden paa vore Veje.

Jeg vil derfor gerne bede om, at man, naar Lovforslaget nu kommer i Udvalg, vil undersøge, om der ikke var nogen Mulighed for, at de hos os gældende Bestemmelser i den Retning kunde blive bestaaende indtil videre.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres velvillige Modtagelse af Forslaget og for Løftet om imødekommende Forhandling i Udvalget med det forhaabentlige Resultat, at vi kunde faa en ny Brandpolitilov for Landet i indeværende Samling. De Udtalelser, der blev fremsat, var jo dels af almindelig Karakter; dels vedrørende en Række Detailspørgsmaal, som det vil være rimeligt at drøfte i Udvalget, og jeg skal derfor inddrænke mig til forholdsvis faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen